

Sygn. akt II CNP 96/10

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

Prezes SN Tadeusz Ereciński

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 16 lutego 2011 r.,
skargi "I." - Spółki Akcyjnej w W.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w K .
z dnia 11 czerwca 2010 r.,
wydanego w sprawie z powództwa J. B. i A. B.
przeciwko "I." - Spółce Akcyjnej w W.
o nakazanie złożenia oświadczenia woli,

**odrzuca skargę oraz zasądza od strony pozwanej na rzecz
powodów solidarnie kwotę 450 (czterysta pięćdziesiąt) zł z tytułu
postępowania skargowego.**

Uzasadnienie

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia strona pozwana wносиła o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 11 czerwca 2010 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Wymaganie uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem; niezbędne jest również uwiarygodnienie tego oświadczenia przez powołanie i przedstawienie dowodów lub co najmniej ich surogatów (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, nie publ., z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, nie publ., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, nie publ., z dnia 28 listopada 2006 r., III CNP 55/06, nie publ. i z dnia 25 lipca 2006 r., III CNP 40/06, nie publ.). Strona skarżąca tego obowiązku nie spełniła. Jak trafnie podniesiono w odpowiedzi na skargę, fakt nabycia przez powodów prawa do gruntów poniżej ich rynkowej wartości nie jest bezpośrednim skutkiem wydania zaskarżonego wyroku, lecz konsekwencją zawarcia ugody przed sądem polubownym. Trafnie też zwrócono uwagę, że skarżący wskazuje na przyszłą, hipotetyczną szkodę, związaną z poniesieniem przez stronę pozwaną kosztów opłaty planistycznej, podczas gdy przesłanką dopuszczalności skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest istnienie szkody w chwili wnoszenia skargi, a nie możliwość wystąpienia szkody w przyszłości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2006 r., II CNP 13/05, OSNC 2006, nr 6, poz. 110).

Zgodnie z art. 424⁸ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy odrzuca na posiedzeniu niejawnym m.in. skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu. O kosztach postępowania orzeczono stosownie do art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 424¹² k.p.c.